

DE AARDSE HOOP EN DE HEMELSE HOOP.

Pastor Joel Finck

“Ef.1:3: Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in de hemel in Christus”.

Eén van de meest majestueuze en toch eenvoudige vermeldingen die we in het gehele Woord van God vinden is in boven genoemd vers. Ik denk dat misschien 99% van onze lezers dit vers kunnen citeren. Maar laten we kijken in Genesis 1:1 om deze woorden ons verstand te laten verlichten.

“In den beginne schiep God de hemel en de aarde”.

Ondanks het feit dat we veelvuldig onze Bijbel lezen wordt de belangrijkheid van dit vers, Gen. 1:1, niet gezien. Sommigen hebben dit vers de sleutel genoemd om de Bijbel te begrijpen. Reeds eerder hebben we aangegeven dat de sleutel bestaat uit het “recht snijden” van het Woord der Waarheid zoals we lezen in 2Tim.2:15:

“Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt. “

Maar zeker gaat ook dit vers, Gen.1:1, samen met dat principe. Wanneer we lezen dat: *“In den beginne schiep God de hemel en de aarde”*, moeten we God’s plan en programma voor de hemel en God’s plan en programma voor de aarde ‘recht snijden’. Als we dat doen dan geloof ik dat we tot een beter begrip kunnen komen om beter God’s standpunt te begrijpen wat hij ons heeft gegeven in de huidige eeuw.

Waarom zouden we recht snijden als we Gen.1:1 lezen? Omdat we moeten begrijpen dat God’s plan voor de Hemel en Zijn plan voor de aarde aanzienlijk verschillen. Er zijn veel verschillen in de uitwerking en het bestuur van God voor deze twee gebieden, dat geldt ook voor de mensen die de bewoners van deze twee locaties zullen zijn. We zullen de Schrift nagaan en zien waar wij ‘ingebracht’ worden.

We zullen de Aardse Hoop en de Hemelse Hoop overdenken. Eén van de eerste dingen die we moeten overdenken is: “Wat verstaat de Bijbel onder hoop?”. Stel dat iemand u zou bellen om u uit te nodigen in hun huis, enige dagen later wordt u weer gebeld met de vraag: “Komt u dit weekeinde zoals ik u laatst heb gevraagd?” en als u nu antwoord: “Ik hoop het”, wat zouden ze dan hoogstwaarschijnlijk denken? Zij zullen denken dat u er niet zeker van bent of u komt. Maar het Bijbelse woord voor “hoop” is een veel sterker woord. Het bevat niet de onzekerheid dat u in het Nederlandse woord vindt.

Vele malen, tijdens het getuigen, vrees ik dat de mensen aan het woord “hoop” een verkeerde betekenis hebben gegeven. In veel gevallen heb ik gevraagd: “Gaat u naar de Hemel? Weet u dat u, als u sterft, naar de Heer zult gaan?”. En vele keren kreeg ik het antwoord: “Ik hoop het”.

Dat is helaas erg ongelukkig omdat het suggereert dat de persoon niet echt weet of hij al dan niet naar de Hemel gaat. Dit is de reden waarom we moeten weten wat het woord “hoop” werkelijk betekent in de Bijbel.

Filippenzen 1 geeft een goddelijke definitie van het woord “hoop” zoals we dat in de Schrift vinden.

“Fil.1:20: Volgens mijn ernstige verwachting en hoop.....”.

Paulus brengt “hoop” en “ernstige verwachting” met elkaar in verband. De meest voorkomende vorm van dit woord in het Nieuwe Testament is het zelfstandig naamwoord welke is vertaald met “hoop”, maar de werkwoordsvorm is 18 keer vertaald met: “vertrouwen”.

We willen in het kort een viertal algemene aspecten van het woord “hoop” overdenken. De eerste is de Heere Jezus zelf. Hij is onze hoop.

“1Tim.1:1: Paulus, een Apostel van Jezus Christus, naar het bevel van God, onze Zaligmaker, en de Heere Jezus Christus, Die onze hoop is”.

Let op de “vet” gedrukte woorden “Die.... is”. Deze woorden staan niet in het origineel. U kunt dus gewoon lezen: “De Heere Jezus Christus onze hoop”. Hij is onze hoop. U zou kunnen vragen waarom en met welke bedoeling is Christus onze hoop? Dit is zeer duidelijk als we onze slechte toestand als Heidenen, los van de beloften, overdenken. In Ef.2 geeft de Apostel Paulus onze conditie aan als Heidenen. We waren vreemdelingen van de verbonden der belofte. We waren zonder hoop, we waren zonder God in de wereld. We waren mensen zonder hoop, maar nu, in Christus, hebben we hoop. Eén betekenis dat Christus onze hoop is ligt in het feit dat Hij ons zaligheid geeft. Onze hoop is in Christus omdat Hij degene is Die in een weg voorziet tot behoudenis.

Maar we kunnen ook op een andere wijze zeggen dat Christus onze hoop is. Hij geeft ons hoop om te leven onder moeilijke omstandigheden. Realistisch gezien geeft ons geloof in Christus ons hoop voor dit leven. Enige tijd geleden las ik van een jonge prediker die voor de ‘beoordelingsraad’ stond in een groot gebouw met ruimte voor 1000 mensen, echter waren de enigen die aanwezig waren de leden van de beoordelingsraad, dus luisterden er maar weinigen naar hem. Hij predikte vanuit zijn hart en aan het einde gaf de raad hun bevinding. Ze bevelen deze jonge man aan om het prediken op te geven want hij zou nooit een goede prediker worden. Ze gaven hem de raad om ander werk te gaan zoeken. De naam van deze jonge man was G. Campbell Morgan. Hij werd misschien wel één van de meest populaire predikers in zowel Engeland als in de Verenigde Staten van Amerika. Hij was een krachtig prediker. Hij maakte een opmerking in één van zijn preken die ons een klein beetje verteld over de hoop die hij had om het dienen van de Heer toch voort te zetten. Hij zei: “Als je begint met het volgen van Christus, verbrand dan alle bruggen achter je. Geef jezelf geen gelegenheid om terug te keren”. Hij begreep dat als je eenmaal in de bediening van Christus staat en Hem dient, blijf daar dan bij. Christus geeft je hoop om door te gaan. Hij is onze hoop.

Een tweede soort van hoop vinden we in Hand. 23 en dat is de hoop van de opstanding. Dit is een interessante situatie. De Apostel Paulus stond voor de raad. De raad stond bekend als het Sanhedrin, een groep mensen die Paulus moesten berechten. Paulus laat ons weten dat er twee groepen mensen in de raad aanwezig waren. In Hand.23:6 worden deze twee groepen gedefinieerd, of omschreven, voor ons. Maar omdat Paulus bemerkte dat het ene deel bestond uit Sadduceeën en het andere deel uit Farizeeën, riep hij de raad toe:

“Hand.23:6:.....Mannen broeders, ik ben een Farizeeër, de zoon van een Farizeeër, ik wordt over de hoop en opstanding der doden geoordeeld”.

Hij wist wat het resultaat zou zijn. In Hand.23:8 wordt ons gezegd:

“Want de Sadduceeën zeggen, dat er geen opstanding is, noch engel.....”.

Ik weet dat het een oude grap is, maar toch – omdat de Sadduceeën niet in de opstanding geloofden waren ze, naar men zegt, altijd bedroefd. Ze geloofden niet in de opstanding en ook niet in engelen. Het voorgaande zal u helpen om het verschil te onderscheiden tussen Sadduceeën en Farizeeën.

Hoe het ook zij, de Farizeeën belijden beide. Paulus aanschouwde de groep en wist dat indien hij iets zou zeggen over de opstanding hij in elk geval de helft al aan zijn zijde had. Dus verklaarde hij vrijmoedig:

“.....ik wordt over de hoop en opstanding der doden geoordeeld”.

En natuurlijk veroorzaakte dit verdeeldheid en onenigheid tussen de groepen. Op dat moment was de aandacht voor een moment niet op Paulus gericht.

De opstanding is een hoop. Waarom is het een hoop? Ten eerste verdrijft het de angst om te sterven. Als u gelooft dat u op een gegeven moment opgewekt zult worden betekent de dood iets geheel anders voor u als dat u niet in de opstanding gelooft, het is in dit opzicht dus een zeer belangrijke “hoop”. Ten tweede biedt het leven na de dood aan. Als gelovige hoeft u niet bang te zijn voor de dood en u weet ook dat er leven is na het graf.

Ik wil u een verhaal vertellen van twee verschillende mannen: één die niet in de opstanding geloofde en de andere wel. Vierhonderd jaar voor Christus, dronk de vermaarde Griekse filosoof Socrates, het vergif “dollekervel” en ging liggen om te sterven. Zijn vrienden vroegen zich af: “Zullen we opnieuw leven?”. De stervende filosoof kon alleen antwoorden: “Ik hoop het”. Hij gebruikte deze term in de zin van: “Ik hoop het, maar weet het niet zeker”.

Neem in contrast hiermee Sir Walter Raleigh. Nadat Sir Walter Raleigh in de toren van Londen was onthoofd vonden ze in zijn Bijbel deze ware en treffende regels, die hij vóór zijn dood had geschreven:

“Zoals de tijd ons plezier en alles wat we hebben geeft, maar ons betaalt met ouderdom en stof in het duistere en stille graf, nadat we op al onze wegen hebben gezworven, afsluitende het verhaal van ons leven. Maar van deze aarde, van dit graf, dit stof, vertrouw ik er op dat mijn God me zal opwekken”.

Wat een verschil! De één zegt: “We weten werkelijk niet of er leven is na het graf” en de ander die zegt: “Ik vertrouw er op dat God me zal opwekken”. Dit is de hoop op de opstanding.

Ten derde hebben we de hoop van eeuwig leven.

“Titus1:2: In de hoop van het eeuwige leven, dat God, Die niet liegen kan, beloofd heeft, vóór de tijden der eeuwen....”.

In deze tekst ligt als het ware opgesloten dat we dat eeuwige leven nu alreeds hebben. Zodra we gered zijn krijgen we het leven van Christus. We krijgen de rechtvaardigheid van Christus toegerekend. Zo bezien hebben we alreeds eeuwig leven. Maar er ligt ook in opgesloten dat het eeuwige leven iets inhoudt wat vóór ons ligt als een toekomstige hoop. Daarom zegt de tekst: *“In de hoop van het eeuwige leven...”* in de betekenis dat we vooruitzien naar het feit dat we nimmermeer sterven zullen. De hoop van de opstanding verzekert ons ervan dat we weer zullen leven. De hoop van het eeuwige leven verzekert ons ervan dat we niet weer zullen sterven.

Een vierde soort “hoop” die we in de Schrift vinden is degene waar we ons werkelijk op richten als we over “hoop” praten. Dat wordt gevonden in Kolossenzen 1, onze eeuwige roeping. In vers 3–6 schrijft Paulus:

“Kol.1:3-6: Wij danken de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, altijd voor u biddende; Alzo wij van uw geloof in Christus Jezus gehoord hebben, en van de liefde, die gij hebt tot alle heiligen. Om de hoop, die u weggelegd is in de hemelen, van welke gij tevoren gehoord hebt, door het Woord der waarheid, namelijk des Evangelies; Hetwelk tot u gekomen is, gelijk ook in de gehele wereld, en het

brengt vruchten voort, gelijk ook onder u, van die dag af dat gij gehoord hebt, en de genade Gods in waarheid bekend hebt”.

Degenen van ons die leven in de bedeling der Genade Gods hebben een hemelse hoop. Wij hebben de hoop dat we op een bepaalde dag zullen gaan leven met de Heer in de hemel.

Toen ik opgroeiende was, was ik erg in verwarring over deze hele zaak. Ik herinner mij dat mij vroeger is verteld dat ik, indien ik op Christus zou vertrouwen, na mijn sterven naar de hemel zou gaan en dat ik daar voor eeuwig zou leven met de Heer. Toen ging ik naar een Bijbel instelling (Dat was niet een Genade instelling maar eerder een Hand.2 type instelling) en werd mij verteld dat we slechts voor een korte tijd naar de hemel zouden gaan om vervolgens naar de aarde terug te keren om eeuwig te leven op aarde. Daarna kwam ik in de Genade beweging en daar vertelden de mensen mij dat ik naar de hemel zou gaan en ik was blij dat te horen omdat dat de plaats is waar ik graag zou zijn. Een tijd later zei iemand, nee hoor, je komt terug naar de aarde. Dus is er nogal wat verwarring. Zullen we nu in de hemel of op de aarde zijn? Laat ons naar de Schrift gaan om beide te zien, de hemelse en de aardse hoop.

Laat ons beginnen met het boek Job. We behandelen eerst het boek Job omdat daarin “leer” is opgeslagen wat tot het aller vroegste behoort dat we in de Schrift vinden. Het is duidelijk vóór de tijd van de Wet want er is geen verwijzing naar de Wet. We moeten begrijpen dat de inhoud die het bevat zeer vroeg plaats vindt, in de vroege geschiedenis.

Job. 19:23-26: 23 Och, of nu mijn woorden toch opgeschreven wierden. Och, of zij in een boek ook wierden ingetekend!24 Dat zij met een ijzeren griffie en lood voor eeuwig in een rots gehouwen wierden!25 Want ik weet: mijn Verlosser leeft, en Hij zal de laatste over het stof opstaan;26 En als zij na mijn huid dit doorknaagd zullen hebben, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen;

Verse 25: *Want ik weet: mijn Verlosser leeft, en Hij zal de laatste over het stof opstaan; En als zij na mijn huid doorknaagd zullen hebben.* (dit is een beetje onaangenaam, hij spreekt over het feit dat zijn huid is vergaan) *zal ik uit mijn vlees God aanschouwen”.*

De vraag is, waar zal Hij God zien? Waar zal God zijn? Wat vertelde het laatste vers ons? *Mijn Verlosser leeft , en Hij zal de laatste over het stof opstaan”.*

Als we dus binnen de context blijven dan heeft Job het vertrouwen dat hij opgewekt zal worden en de Heer op aarde zal zien. Daarom zeggen we dat Job een “aardse” hoop had.

Opmerking van de vertaler:

Vers 25 b is in de Statenvertaling enigszins onduidelijk. De King James vertaling zegt het volgende:

“For I know that my Redeemer lives, And He shall stand at last on the earth”.

Einde opmerking

Dit vond plaats voor de Wet, maar hoe ging het tijdens de Wet? Psalm 37 identificeert de hoop van de Israëlieten. Israël was Gods aardse volk, Gods verbondsvolk. In vers 9 staat:

“Psalm 37:9: Want de boosdoeners zullen uitgeroeid worden, maar die de Heere verwachten, die zullen de aarde erfelijk bezitten”.

In Psalm 37:11: staat:

“De zachtmoedigen daarentegen zullen de aarde erfelijk bezitten en zich verlustigen over grote vrede”.

Dit is precies hetzelfde wat Christus leerde in Matth. 5, in de prediking op de berg.

Dit verwijst naar het Koninkrijk wanneer er vrede op aarde zal zijn. Waarom? Omdat Christus zal regeren met een ijzeren staf. Hij zal niet toestaan dat zonde naar buiten toe geopenbaard wordt. En ook in Psalm 37: 22:

“Want Zijn gezegenden zullen de aarde erfelijk bezitten;.....”.

“Psalm 37:29: De rechtvaardigen zullen de aarde erfelijk bezitten, en in eeuwigheid daarop wonen”.

Zo gaat dus het Koninkrijk op aarde door, ook nadat het duizendjarig vreedrijk tot een einde is gekomen. Het zal worden veranderd in een nieuwe aarde, maar het zal de aarde zijn.

“Psalm 37:34: Wacht op de Heere, en houd Zijn weg, en Hij zal u verhogen, om de aarde erfelijk te bezitten;.....”.

Dit alles is in overeenstemming met het verbond. Laat ons nu naar Jeremia 7 gaan. We moeten de reden begrijpen of tenminste één van de redenen waarom Israël het beërven van de aarde is beloofd, namelijk: omdat het gewoon een deel van het verbond is dat God met Abraham gemaakt heeft. God beloofde Abraham vele dingen. Eén van deze was dat hij een deel van het land zou beërven.

“Jer.7:6-7: De vreemdeling, wees en weduwe niet zult verdrukken, en geen onschuldig bloed in deze plaats vergieten; en andere goden niet zult nawandelen, u ten kwade; Zo zal Ik u in deze plaats, in het land, dat Ik uw vaders gegeven heb, doen wonen van eeuw tot eeuw”.

Wie zijn deze vaders? Abraham, Izak en Jakob. Hoe lang gaan ze in dat land wonen? “Van eeuw tot eeuw”. Zij hebben een aardse hoop.

Een andere aanwijzing vinden we in Jesaja 60:20-21. let op de context, het eeuwig Koninkrijk:

“Jes.60:20-21: Uw zon zal niet meer onder gaan, en uw maan zal haar licht niet intrekken; want de Heere zal u tot een eeuwig licht wezen, en de dagen van uw treuring zullen een einde nemen. En uw volk zullen allen te zamen rechtvaardigen zijn, zij zullen in eeuwigheid de aarde erfelijk bezitten”.

Steeds opnieuw vinden we die belofte. Zoals we reeds hebben vermeld staat hetzelfde in Matth.5:5 :

“De zachtmoedigen zullen de aarde beërven”.

Als we over het voorgaande spreken komt altijd weer deze vraag naar voren: “Gingen de Oud Testamentische heiligen naar de hemel?”. Ik geloof dat het antwoord hier “nee” op is. Ze gingen niet naar de hemel. Sommigen zullen wijzen op een aantal onduidelijke Schriftplaatsen om te bewijzen dat ze wel naar de hemel gingen. De Schrift zegt:

“Hnoch dan wandelde met God; en hij was niet meer; want God nam hem weg”. (Gen.5:24).

Er staat niet waar naartoe God hem wegnam! Sommigen denken dat God hem naar de hemel bracht. Ik geloof niet dat dat is gebeurd. Sommigen geloven dat Elia, toen hij van de aarde werd weggenomen in de vurige strijdswagen, hij toen naar de hemel ging. Bedenk echter dit: het woord “hemel” is meervoudig: “Hemelen”. U vindt op zijn minst drie hemelen in de Schrift. Ten eerste hebben we de atmosfeer, dat is waarin de vogels leven. Toen God gedurende de zes dagen van de Schepping sprak Hij van de vogelen in de hemelen. Maar Hij spreekt niet over vogelen in de troonkamer van God. Hij spreekt over de vogelen in de atmosfeer, in de lucht. Hij spreekt ook over de sterren van de hemel. Dat is de tweede laag, of de interstellaire ruimte, buiten de atmosfeer. Maar ook dit is nog steeds niet de troonkamer van God.

De Schrift verteld ons ook over de Hemel der hemelen. Dat is de troonkamer van God. Als er dus gezegd wordt dat Elia werd opgenomen in de hemel dan is het meest aannemelijke dat Elia hem eenvoudig weg zag gaan in de lucht. We weten niet meer dan dat Elia de atmosfeer inging, meer weten we niet. Ging Henoch naar de hemel? Ging Elia naar de hemel? In Joh.3:13 lezen we:

“En niemand is opgevaren in de hemel, dan Die uit de hemel neergekomen is, namelijk de Zoon des mensen, Die in de hemel is”.

Als Christus meende wat Hij zei, dan zijn Henoch en Elia niet naar de hemel gegaan die Christus bedoelde omdat Hij zegt dat niemand is opgevaren naar de hemel.

Ook zijn er sommigen die leren dat Christus, na Zijn dood, de Oud Testamentische heiligen naar de hemel bracht. De Oud Testamentische heiligen gingen, voor zover wij weten, naar de Sheol of Hades – dat is het Hebreeuwse en Griekse woord voor de plaats van de doden, de plaats van de onzichtbaren. Maar nam Christus de Oud Testamentische heiligen nu wel of niet mee naar de hemel? Laat ons opnieuw de Schrift raadplegen. Hand.2:34:

“Want David is niet opgevaren in de hemelen; maar hij zegt: De Heere heeft gesproken tot mijn Heere: Zit aan Mijn rechterhand”.

Gingen de Oud Testamentische heiligen naar de hemel? Het blijkt van niet. Ze hadden een aardse hoop.

Matth.16 zegt dat de poorten van de hel (Hades) de Koninkrijks Kerk niet zullen overweldigen. Ik geloof dat het betekent dat de poorten van de hel (Hades) de plaats is waar de Oud Testamentische heiligen heengingen als ze stierven, en waar de Koninkrijks heiligen ook heengingen, en dat die poorten van de hel (Hades) de Koninkrijks Kerk niet zal overweldigen. Waarom? Omdat die poorten geopend zullen worden om hen vrij te laten om het aardse Koninkrijk binnen te gaan. Aldus is de leer van Christus in Matth.16 dat, wanneer het Koninkrijk gevestigd wordt, sommigen van de bewoners Oud Testamentische heiligen zijn die zich momenteel in de hel (Hades) bevinden. Die poorten zullen de heiligen niet kunnen tegenhouden. Als deze verklaring juist is bevinden ze zich daar nog steeds.

Laat ons nu de hemelse hoop overdenken. Er zijn een drietal Schriftplaatsen die we willen bezien en de eerste daarvan is Fil.3:20:

“Maar onze wandel (ons burgerschap) is in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten”.

Er is een interessante verwijzing naar Hand. 22:28 met betrekking tot hetzelfde woord (burgerschap). Paulus staat op het punt geïnterviewd te worden en denkt erover na hoe hij daar vanaf kan komen.

Hand.22:25 zegt:

“En alzo zij hem met de riemen uitrekten, zeide Paulus tot de hoofdman over honderd, die daar stond: Is het u geoorloofd een Romeins mens, en die onveroordeeld, te geselen?”.

Natuurlijk wist Paulus wel dat de hoofdman ook wel wist dat het niet geoorloofd was. Hand.22: 26:

“Toen nu de hoofdman over honderd dat hoorde, ging hij toe, en boodschapte het de overste, zeggende: Zie, wat gij te doen hebt; want deze mens is een Romein”.

Volgens sommige bronnen moest men, als men iemand onwettig had gestraft en men kwam er achter, zelf die straf ook ondergaan.

“Hand.22: 27: “En de overste kwam toe, en zeide tot hem: Zeg mij, zijt gij een Romein?”.

Let op zijn antwoord:

“En hij zeide: Ja”.

Dit woord burgerschap is van dezelfde wortel vertaald als “wandel” (burgerschap) in Fil.3:20. Dus zegt de overste:

“Voor een grote som geld heb ik dit burgerschap verkregen om een burger van Rome te zijn”.

In die dagen moest je geboren zijn in het Romeinse rijk of je moest dat burgerschap op de één of andere manier kopen. Als Paulus zegt dat onze wandel in de Hemel is, zegt hij letterlijk dat ons burgerschap, onze politieke binding, naar de Hemel is gericht.

Verderop zullen we zien dat we gezanten van Christus zijn. Wat is een gezant? Het is iemand die zijn land vertegenwoordigt in een ander land. Als wij hier op aarde gezanten van Christus zijn, betekent dat, dat we hier geen inwoners zijn. We hebben juist aangetoond dat we burgers van de Hemel zijn. Maar wat gebeurt er als de gezant zijn werk gereed is? Dan is het tijd om naar huis te gaan, hij gaat naar zijn thuisland. Wat gebeurt er met ons als ons werk hier is gedaan? We gaan terug naar ons thuisland. 2 Kor.5:1:

“Want wij weten, dat, zo ons aardse huis van deze tabernakel (onze aardse tenthuis, ons lichaam, is slechts tijdelijk, daarom: een tent) gebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen”.

Wat zet hij hier een contrast neer! Wij hebben deze tent tijdelijk, zolang we op aarde zijn, maar we hebben een permanente plaats in de Hemel. Wederom: wij wijzen naar de Hemel als onze woonplaats.

Maar nu? Wat betekent onze verhouding met de Hemel nu? Ef. 1 en 2 geven de huidige positie weer van onze Heer.

“Ef.1:17-20: Opdat de God van onze Heere Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis; Namelijk verlichte ogen van uw verstand, opdat gij moogt weten, welke de hoop van Zijn roeping is, en welke de rijkdom der heerlijkheid van Zijn erfenis is in de heiligen; En welke de uitnemende grootheid van Zijn kracht is aan ons, die geloven, naar de werking van de sterkte Zijner macht, Die Hij gewerkt heeft in Christus, toen Hij Hem uit de doden heeft opgewekt; en Hem heeft gezet aan Zijn rechterhand in de Hemel”.

Hier leren we waar Christus momenteel in de Hemel gezeten is.

“Ef. 2:6: En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in de Hemel in Christus Jezus”.

Onze positie in Christus is gebaseerd op Zijn positie. Waar is Christus? Hij is gezeten in de Hemel. Waar zijn wij positioneel? Wij zijn ook gezeten in de Hemel. Er komt een dag dat we aan de lijve ervaren dat we in de Hemel zijn. We ervaren dat nu nog niet. Alles wat we nu ervaren is het feit dat we op aarde zijn. We hebben nog nimmer ervaren dat we in de Hemel gezeten zijn. Maar we hebben die positie wel. Er komt een dag dat God het Lichaam van Christus weg zal nemen van de aarde. 1 Thess. 4:13-18:

“13 Doch, broeders, ik wil niet, dat gij onwetende zijt van degenen, die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, gelijk als de anderen, die geen hoop hebben.14 Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan, also zal ook God degenen, die ontslapen zijn in Jezus, weder brengen met Hem.15 Want dat zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat wij, die levend overblijven zullen tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen degenen, die ontslapen zijn.16 Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan;17 Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te

zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen.18 Zo dan, vertroost elkander met deze woorden.

Dit is de hoop van het Lichaam van Christus. Gelovigen in andere bedelingen hadden een aardse hoop. Wij hebben een hemelse hoop. Er zijn dus verschillende locaties. In het boek Openbaring, in hoofdstuk 20 vinden we een derde locatie waarvan ik u garandeer dat u daar niet naartoe zou willen gaan. We hebben gesproken over gelovigen, over Oud Testamentische heiligen die op aarde zullen leven. De gelovigen die leven in deze bedeling der Genade Gods zullen in de Hemel leven. Lees nu Openbaring 20:15 waar over ongelovigen wordt gesproken:

“Op.20:15: En zo iemand niet gevonden werd geschreven in het boek des levens, die werd geworpen in de poel des vuurs”.

Zo ziet u dat er drie eeuwige locaties zijn. Daar is de hemel voor diegenen die in deze bedeling leven en die geloven in de Heere Jezus Christus. Er is een nieuwe aarde voor de gelovigen buiten de huidige bedeling. Maar er is een poel des vuurs voor de ongelovigen die nimmer in God geloofd hebben. Wat zullen dezen, in eeuwigheid, in een bedroevende conditie verkeren. Wij gaan voor eeuwig leven in de Hemel. Sommige mensen gaan voor eeuwig op de aarde leven hetgeen niet betekent dat ze daar niet genieten. Wij verheugen ons, als gelovigen van deze bedeling, dat we naar de Hemel zullen gaan. Maar ook de nieuwe aarde zal geen slechte plaats zijn om te leven. Het zal een paradijs worden. Het zal een heerlijke en prachtige plek zijn om te leven. Maar voor de ongelovigen is daar de eeuwige poel des vuurs. We dringen er vandaag bij u op aan dat, indien u nog nimmer op Christus hebt vertrouwd en u niet weet of u, wanneer u sterft, naar de Heer zult gaan, of, wanneer de Heer komt om ons te halen, u ook meegaat, u nog vandaag uw vertrouwen op Christus stelt.

Heeft u die hoop? Paulus noemt de “wegvoering” (Opname) een gezegende hoop! Waarom? Omdat het iets is waar we naar uitzien. Het is opwindend. En toch zijn er vandaag de dag velen die angstig zijn voor de “wegvoering”. In feite zouden ze liever wensen dat het niet gebeurde. Ze willen liever dat het wordt vertraagd. Toen ik jong was luisterde ik naar de boodschap over de terugkeer van de Heer. Ik herinner me dat ik bij die gedachte zeer bang werd. En toen ik op het punt in mijn leven kwam dat ik volledig op Christus volbrachte werk voor mij vertrouwde, gebeurde er iets verbazingwekkends. De terugkomst van Christus was niet langer iets om bang voor te zijn. Het was iets om naar uit te zien, het was opwindend en iets waarnaar ik diep verlangde. Als u dus die hoop, om naar de hemel te gaan, niet heeft dan kunt u die hoop direct verkrijgen door eenvoudig uw vertrouwen op Christus te stellen, eenvoudig geloven dat, toen Hij stierf, Hij stierf voor uw zonden, Hij werd begraven en is weer opgestaan voor uw rechtvaardigmaking, zie Rom.4:25. Hij deed het om uwentwil. U kunt gered worden voor de eeuwigheid door deze boodschap te geloven.

“Rom. 4:25: Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking.